

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องเป็นผู้นำทางทางจิตและไปในการจาริกแสวงบุญนี้ และสามารถทำให้ผู้อื่นไปในการจาริกแสวงบุญนี้ด้วย การจดจำระลึกถึงนี้คือการจาริกแสวงบุญของลูก เฝ้าแต่มีการจดจำระลึกถึงแล้วปรอทของความทุกข์ของลูกจะสูงขึ้น
- คำถาม:** สันสการใดที่หายไป และสันสการใดที่คงอยู่ ทันทีที่ลูกไปยังโลกที่ไม่มีตัวตน?
- คำตอบ:** ที่นั่น สันสการของความรู้จะหายไป และเพียงสันสการของผลรางวัลเท่านั้นที่จะคงอยู่ บนพื้นฐานของสันสการเหล่านี้ที่ลูกมีประสบการณ์ของผลรางวัลของลูกในยุคทอง สันสการของการศึกษาเล่าเรียนและการเพียรพยายามไม่ได้คงอยู่ที่นั่น เมื่อลูกได้รับผลรางวัลของลูกแล้ว ความรู้นี้ก็จบสิ้น
- เพลง:** โอ นักเดินทางของเวลากลางคืน อย่าได้เหนื่อยล้า จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นอยู่ไม่ไกล

โอมซานติ ที่นี้ พระเจ้าข้าพุดกับลูกเป็นการส่วนตัว ในกิตะได้มีการอ้างอิงว่า พระเจ้าศรีกฤษณะพุด อย่างไรก็ตาม กฤษณะไม่สามารถที่จะปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวด้วยรูปและนามเดียวกัน เป็นพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนที่พุดและท่านพุดกับลูกเป็นการส่วนตัว หากพวกเขาพุดว่า พระเจ้ากฤษณะพุด ก็ราวกับว่า พวกเขากำลังอ้างผู้มีตัวตน ผู้ที่ถ่ายทอดพระเวทย์และคัมภีร์จะไม่วันพุดว่า พระเจ้าพุด เพราะผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนา มหาตมะ และ ฯลฯ ทั้งหมดนั้นมีตัวตน พอพุดว่า: โอ นักเดินทางทางจิต พอทางจิตนั้นจะพุดกับดวงวิญญาณอย่างแน่นอน ลูกๆ อย่าได้เหนื่อยอ่อน บางคนเหนื่อยระหว่างการจาริกแสวงบุญจึงกลับไป เหล่านั้นเป็นการจาริกแสวงบุญทางร่าง พวกเขานั้นไปเที่ยวชมวัดต่างๆ มากมาย ขณะที่ไปในการจาริกแสวงบุญทางร่าง บ้างก็ไปที่วัดของชีวา ที่ซึ่งมีการเก็บสัญลักษณ์ที่เป็นวัตถุทั้งหมดของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเอาไว้ ผู้เป็นจิตวิญญาณสูงสุด พอสุงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นให้ความรู้แก่ลูก และพุดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ โอ ลูกๆ เชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียวเท่านั้นและท่านก็ให้ความรู้ด้วย เมื่อผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญเหล่านั้นก็มีพระบราห์มินที่นั่งอยู่ที่นั่น ผู้ที่ร้องเพลงและถ่ายทอดเรื่องราวจากคัมภีร์ให้กับพวกเขา อย่างไรก็ตาม ของลูกคือเรื่องราวที่แท้จริงเดียวของการกลายเป็นนารายณ์ นั่นคือของการกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา ลูกเข้าใจว่า ก่อนอื่น ลูกจะไปยังบ้านที่แสนหวาน และภายหลัง ลูกจะลงมาสูดินแดนของวิษณุ ในเวลานี้ลูกอยู่ในดินแดนของบราห์มา นี่เรียกได้ว่าเป็นบ้านของพ่อ-แม่ของลูก ลูกไม่ได้มีเพชรพลอยใดๆ และ ฯลฯ เพราะลูกอยู่ในบ้านของพ่อ-แม่ของลูก ลูกเข้าใจว่า ลูกกำลังจะได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในบ้านของฝ่ายสามี่ของลูกที่นี้ ในบ้านของฝ่ายสามี่ยุคเหล็กของลูกมีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องข้ามไปสู่ดินแดนแห่งความสุขนั้น ลูกต้องได้รับการโยกย้ายไปจากที่นี้ พ่อจะทำให้ลูกทั้งหมดนั่งในดวงตาของท่านและพาลูกกลับบ้าน ได้มีการแสดงว่า พ่อของกฤษณะได้นำเขาข้ามแม่น้ำไปในตะกั่ว ที่นี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นำลูกข้ามฟากไปสู่บ้านของฝ่ายสามี่ของลูก ก่อนอื่น ท่านจะพาลูกไปสู่บ้านที่ไม่มีตัวตนของลูก และภายหลังจะส่งลูกไปยังบ้านของฝ่ายสามี่ของลูก ลูกจะลิ้มประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดของบ้านของฝ่ายสามี่และบ้านของพ่อ-แม่ นั่นเป็นบ้านของพ่อแม่ที่ไม่มีตัวตนของลูก ที่นั่นลูกจะลิ้มความรู้นี้ สันสการของความรู้จะหลุดหายไป และเพียงสันสการของผลรางวัลของลูกเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ และแล้ว สำนึกรู้เดียวเท่านั้นที่ลูกๆ มี จะเป็นสำนึกในผลรางวัลของลูก ลูกจะไปและถือกำเนิดในความสุขตามผลรางวัลของลูก ลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสุข เมื่อลูกได้รับผลรางวัลของลูกแล้ว ความรู้นี้ก็จะจบสิ้น ลูกเข้าใจว่า การกระทำเดียวกันของผลรางวัลจะเกิดขึ้นอีกครั้ง สันสการของลูก จะกลายเป็นสันสการของผลรางวัล สันสการของลูกในเวลานี้เป็นของการทำความเพียรพยายาม ไม่ใช่สันสการของทั้งความเพียรพยายามและผลรางวัลจะคงอยู่ที่นั่น *ไม่เลย* ความรู้นี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตของลูก และพ่อเป็นหัวหน้าผู้นำทางของลูก ในความเป็นจริง ลูกได้กลายเป็นผู้นำทางทางจิตด้วยและพาทุกคนไปพร้อมกันกับลูก ผู้นำทางเหล่านั้นเป็นทางร่าง ในขณะที่ลูกๆ เป็นผู้นำทางทางจิต พวกเขาไปที่อมานารด ด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก กลุ่มใหญ่เหล่านั้นไปยังอมานารดด้วยความโอฬารตระการตาเป็นพิเศษ บาบาคเคยเห็นผู้รู้ และผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ มากมาย ได้นำเครื่องดนตรีไปที่นั่น พวกเขานั้นได้พาหม่อไปพร้อมกันกับพวกเขาด้วย เพราะภูมิอากาศนั้นหนาวเย็นและบ้างก็ล้มป่วย การจาริกแสวงบุญของลูกนั้นง่ายมาก พอพุดว่า: การจาริกแสวงบุญของลูกเป็นการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึง สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ปรอทของความทุกข์ของลูกจะคงอยู่สูงหากลูกๆ เฝ้าแต่มีการจดจำระลึกถึง ลูกต้องนำผู้อื่นไปพร้อมกันกับลูกในการจาริกแสวงบุญนี้ด้วย การจาริกแสวงบุญนี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น การจาริกแสวงบุญทางร่างเหล่านั้น เริ่มเกิดขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แต่พวกเขาไม่ได้เริ่มต้นทันทีในตอนแรก ไม่ใช่ว่าวัดและ

สัญลักษณ์ต่างๆ นั้นถูกสร้างขึ้นมาในทันที สิ่งเหล่านั้นค่อยๆถูกทำขึ้นมาทีละน้อยภายหลัง ก่อนอื่นจะมีการสร้างวัดของ
ชีวา แล้วพวกเขาสร้างวัดโสมนาถ(สัญลักษณ์ของชีวา)ในบ้านของเขา ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นที่จะไปที่ใด วัดเหล่านั้น
ทั้งหมดจะถูกสร้างขึ้นภายหลังเพราะต้อง ใช้เวลาอย่างมาก คัมภีร์ใหม่ รูปภาพใหม่ วัดใหม่ๆ ฝ่าฝืนถูกทำขึ้นมาเรื่อยๆ
อย่างช้าๆ ทุกอย่างใช้เวลาเพราะต้องการผู้ที่ศึกษาคัมภีร์ด้วยเช่นกัน เมื่อมีลัทธิเพิ่มขึ้นก็มีความคิดที่จะสร้างคัมภีร์ มีการ
สร้างสถานที่การจาริกแสวงบุญมากมาย วัดและรูปภาพต่างๆ มากมายซึ่งล้วนใช้เวลา ถึงแม้ว่ามีคำกล่าวหาว่าหนทางของ
ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นในยุคทองแดงก็ยังคงใช้เวลา อนาคตจะลดลงไป ความเลื่อมใสศรัทธาในตอนเริ่มแรก
ไม่มีสิ่งเจือปน และแล้วภายหลังนั้นก็สิ่งเจือปน หลักฐานของประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดได้มีการแสดงไว้อย่างชัดเจนมากใน
รูปภาพ ควรจะอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่จะอธิบายว่าพวกเขาควรที่จะสร้างรูปภาพนั้นอย่างไรเพื่อที่จะอธิบาย ความคิดเหล่านี
ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของทุกคน ทั้งหมดนั้นตามลำดับกันไป บ้างนั้นก็ไม่สามารถใช้สติปัญญาของพวกเขาเลยสำหรับสิ่ง
นี้ และดังนั้น พวกเขาจึงได้รับสถานภาพตามนั้น เป็นที่เข้าใจได้ว่าพวกเขานั้นจะกลายเป็นอะไร เมื่อลูกก้าวต่อไป ลูกจะ
เข้าใจสิ่งนี้มากขึ้น เมื่อสงครามเกิดขึ้นลูกจะเห็นทุกสิ่งในทางปฏิบัติ และแล้ว ลูกก็จะเสียใจภายหลังอย่างมาก ลูกจะ
ไม่สามารถศึกษาได้ในเวลานั้น ในเวลาของสงคราม จะเป็นเสียงร้องของความทุกข์ระทม ลูกจะไม่สามารถรับฟังพวกเขา
ได้ ลูกไม่รู้ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น เมื่อมีการแบ่งแยกดินแดน อะไรเกิดขึ้น ลูกเคยเห็นแล้วใช่ไหม เวลาของการทำลายล้างนั้น
รุนแรงอย่างยิ่ง ใช่ ลูกจะได้รับนิมิตมากมายที่จะทำให้ลูกมาเพื่อที่จะรู้ว่าแต่ละคนได้ศึกษามากเพียงไร จะเป็นการเสียใจ
อย่างใหญ่หลวง และลูกจะได้รับนิมิตด้วยเช่นกัน ลูกหยุดศึกษาเล่าเรียน และเหตุนี้เอง สภาพของลูกจึงได้กลายเป็นเช่น
นั้น ดรามาราชจะสามารถลงโทษลูกโดยที่ไม่ให้มันผิดแก่ลูกก่อนได้อย่างไร? ท่านจะให้มันผิดของทุกสิ่งแก่ลูก ลูกจะ
ไม่สามารถทำอะไรได้ในเวลานั้น ลูกจะพูดว่า โอ้ ความอับโชคของนั้น! เวลาของการทำความเพียรพยายามจะจบสิ้นลง ดัง
นั้น พ่อพูดว่า: ทำไมจึงไม่ทำความเพียรพยายามในเวลานี้ เป็นไปด้วยงานรับใช้ ที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในบัลลังก์หัวใจของ
พ่อ พ่อจะพูดว่า: ลูกคนนี้น่าสั่งงานรับใช้ที่ดี หากบุคคลในกองทหารตาย เพื่อนร่วมงาน เพื่อนฝูง ญาติมิตร ของเขานั้น
ก็ได้รับรางวัลด้วยเช่นกัน พ่อก็ได้ให้รางวัลด้วยเช่นกันที่นี้ เป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่ได้ให้รางวัลแก่ลูก ลูกได้รับรางวัล
สำหรับอนาคตถึง 21ชาติเกิดของลูกจากพ่อ ลูกแต่ละคนควรที่จะวางมือของลูกไว้ที่หัวใจของลูกและถามตัวลูกเองว่า ลูก
ศึกษามากเพียงไร หากลูกไม่สามารถเข้าถึงความรู้ได้ ก็จะกล่าวได้ว่าไม่อยู่ในโชคของลูก จะกล่าวได้ว่าคาร์มา (ชะตา
กรรม) ของลูกนั้นไม่ค่อยดีนัก ผู้ที่ทำการกระทำที่เลวร้ายมากมายไม่สามารถที่จะรับความรู้ใดๆ นี้เข้าไปได้ พ่ออธิบาย
ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องนำมิตรร่วมทางของลูกไปกับลูกในการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้ด้วย เป็นหน้าที่ของลูกที่จะบอก
ทุกคนเกี่ยวกับการจาริกแสวงบุญนี้ บอกพวกเขาว่า การจาริกแสวงบุญนี้ของเรานั้นเป็นทางจิต ในขณะที่การจาริกแสวง
บุญอื่นนั้นเป็นทางร่าง พวกเขาได้แสดงทะเลสาบมหัศจรรย์ใกล้กับร่างกุ้ง มีคำกล่าวว่า ด้วยการอาบลงไปในทะเลสาบนั้น
ลูกจะสามารถกลายเป็นเทพธิดา อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครกลายเป็นเทพธิดา เป็นเรื่องของการอาบในความรู้ที่จะทำให้ลูก
กลายเป็นจักรพรรดินีแห่งดินแดนสุขาวิติ เป็นสิ่งที่ธรรมดาสำหรับลูกที่จะไปและมาจากดินแดนสุขาวิติด้วยพลังของความ
รู้และโยคะ ในความเป็นจริง มีการหยุดลูกจากการเข้าญาณครั้งแรกแล้วครั้งเล่า เพราะนั้นจะกลายเป็นนิสัย ดังนั้น นี่คือมานส
โรว่าของความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มาและให้ความรู้ให้แก่ลูกผ่านร่างมนุษย์นี้ เหตุนี้เองจึงเรียกว่าเป็นมานสโร
ว่า ความหมายของคำว่า “มานสโรว่า” มาจากมหาสมุทร เป็นสิ่งที่ดีมากที่สุดที่จะอาบในมหาสมุทรแห่งความรู้ ภรรยา(ของ
จักรพรรดิ) ในดินแดนสุขาวิติจะเรียกว่าเป็นจักรพรรดินี พ่อพูดว่า: ลูกเองก็ได้กลายเป็นนายของดินแดนสุขาวิติ มีความ
รักสำหรับลูกๆ มีความเมตตาสำหรับทุกคน มีความเมตตาสำหรับผู้เคร่งศาสนาด้วย มีการเขียนไว้ในกิตะว่า พระเจ้ายก
ระดับผู้เคร่งศาสนาด้วยเช่นกัน การยกระดับเกิดขึ้นด้วยความรู้และโยคะ ลูกๆ จำเป็นต้องตื่นตัวและกระนั้นกระเงอย่าง
ยิ่ง เพื่อที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น บอกพวกเขาว่า ทุกสิ่งที่ท่านรู้เป็นเหมือนกับหางนม เธอไม่ได้รู้จักผู้เดียวที่ให้นม พ่ออธิบาย
ทุกสิ่งแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก แต่ทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับว่าได้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกมากเพียงไร ด้วยการตระหนักรู้จัก
พ่อ มนุษย์ได้กลายเป็นเช่นเพชร ด้วยการไม่รู้จักร่างกาย มนุษย์กลายเป็นเช่นเปลือกหอยและไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ด้วย
การรู้จักพ่อ พวกเขา กลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีใครบริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกๆผู้ที่ป็นมหาธิดจะสามารถอธิบายประเด็น
เหล่านี้ได้อย่างดีดีมาก มีบราห์มา कुमारและบราห์มา कुमारี มากมาย ชื่อประชาบิดาบราห์มานั้น เป็นที่รู้จัก ลูกคือลูกๆที่เกิด
จากปากของประชาบิดาบราห์มา บราห์มาได้มีการแสดงไว้พร้อมกับ 100 มือ และ 1000 มือ ได้เคยมีการอธิบายด้วยเช่น
กันว่า บราห์มาไม่สามารถมีมือมากมายเช่นนั้น บราห์มามีลูกๆมากมาย บราห์มาเป็นลูกๆของใคร? ท่านมีพ่อด้วย บราห์มา
เป็นลูกของชีพบาบา ใครอื่นเล่าที่จะสามารถเป็นพ่อของท่านได้ ไม่สามารถจะเป็นมนุษย์ บราห์มาวิษณุและชางก้าได้รับ
การจดจำว่า เป็นผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาไม่สามารถมาที่นี้ บราห์มาพ่อของปวงประชาจะอยู่ที่นี้ อย่าง
แน่นอน ท่านไม่สามารถสร้างปวงประชาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ดังนั้น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมา และสร้าง
กองทัพพิชิตผ่านปากของบราห์มา ก่อนอื่น ลูกต้องแนะนำตนเองว่าเป็นลูกๆที่เกิดจากปากของบราห์มา บอกพวกเขาว่า

พวกเขาเองนั้นก็เป็ลลุกๆ ของบรหมาเป็นด้วย ประชาบิดา บรหมาเป็นพ่อของทุกคน ภายหลังรุ่นอื่นๆ นั้นก็ปรากฏออกมาจากท่าน และแล้ว ชื่อก็เฝ้าแต่เปลี่ยนไป ลูกสามารถที่จะเห็นว่า มีลูกๆ ของประชาบิดาบรหามากมายเพียงไรในทางปฏิบัติ แนนอนที่ลูกๆ ต้องได้รับมรดก บรหมาเป็นได้มีทรัพย์สินสมบัติใดๆ เป็นชีพบาบาที่มีทรัพย์สินสมบัติทั้งหมด บรหมาเป็นบุตรของชีวา ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ชีพบาบาหนึ่งนั้นและสอนลูกผ่านบรหมาเป็น ลูกได้รับมรดกของลูกจากปู่ บาบาอธิบายอย่างมากมาย แต่ลูกก็ไม่มีโยคะ พ่อจะสามารถทำอะไรได้ หากลูกไม่ทำสิ่งใดตามกฎ พ่อพูดว่า: นี่เป็นโชคของลูก หากลูกจะถามบาบา บาบาจะสามารถบอกลูกได้จากสภาพปัจจุบันของลูกว่า ลูกจะได้รับสถานภาพใด หัวใจของลูกนั้นเป็นพยานที่จะบอกลูกว่า ลูกทำงานรับใช้มากเพียงไร และลูกทำตามศรัทธามากเพียงไร ศรัทธาพูดว่ามานมานะภาพ เฝ้าแต่ให้คำแนะนำของพ่อ และมรดกแก่ทุกคน เฝ้าแต่รื้อกลองเหล่านี้ บาบาเฝ้าแต่ให้สัญญาณแก่ลูกที่ลูกต้องอธิบายแก่รัฐบาล เพื่อที่พวกเขาเองจะสามารถเข้าใจว่าพลังของบาร์ตันนั้นได้สูญสิ้นไปอย่างแนนอน ที่นั่นไม่มีโยคะกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ทรงอำนาจ เมื่อลูกมีโยคะกับท่าน ลูกจะสามารถเอาชนะมายา และเหตุที่ตนเองจึงกลายเป็นนายของโลก จงเอาชนะมายาขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก พ่อเป็นผู้ช่วยของเรา ได้มีการอธิบายแก่ลูกอย่างมากมายแล้ว แต่ลูกต้องเข้าถึงสิ่งนั้น บาบาอธิบายแล้วว่า ทรัพย์สินสมบัติจะไม่ลดน้อยลงไปด้วยการให้ทาน เพียงเมื่อลูกทำงานรับใช้เท่านั้นที่ลูกจะไต่ขึ้นไปยังบัลลังก์หัวใจของบาบา ไมเช่นนั้น นั่นก็เป็นไปไม่ได้ สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่า บาบาไม่รักลูก บาบารักลูกๆ ที่เห็นค่าต่องานรับใช้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อให้ทุกคนมีค่าควรแก่การไปในการจาริกแสวงบุญ มานมานะภาพนี้คือการจาริกแสวงบุญทางจิต จดจำพ่อและลูกจะมหาพ่อ หลังจากที่ได้ไปสู่ดินแดนของชีวา ลูกจะไปสู่ดินแดนของวิษณุ เพียงลูกเท่านั้นที่จะรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ถึงแม้ว่าพวกเขาศึกษาอย่างมากมายก็ไม่มีใครในพวกเขาเข้าใจความหมายของ"มานมานะภาพ" พ่อให้มนตราที่ยิ่งใหญ่นี้แก่ลูก จดจำพ่อ และลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะบาป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อาบในความรู้ รับใช้ผู้อื่นด้วยความรักและไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของพ่อ อย่าได้อยู่อย่างไม่ระมัดระวังในเวลาของการทำความเพียรพยายามนี้
2. ลูกต้องข้ามดินแดนของความทุกข์ของยุคเหล่านี้ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ด้วยการนั่งบนเปลือกตาของพ่อดังนั้น โยกาย้ายทุกสิ่งที่ลูกมี

พร: ขอให้ลูกหลอมรวมตนเองในมหาสมุทรแห่งความรักและขจัดความสกปรกของจิตสำนึกของ "ฉัน" ออกไป และกลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์
ผู้ที่อยู่อย่างหลอมรวมในมหาสมุทรแห่งความรักอย่างสม่าเสมอจะไม่มีจิตสำนึกใดๆ ของโลกนี้ เพราะการหลอมรวมในความรัก พวกเขาจึงอยู่เหนือทุกสถานการณ์ได้อย่างง่ายดาย มีการกล่าวถึงผู้เลื่อมใสศรัทธาว่าพวกเขาหลุดหายไปโนพระเจ้า แต่ลูกก็จมหน้า(หลอมรวม)อยู่ในความรักอย่างสม่าเสมอ ลูกไม่มีสำนึกของโลกเลยและจิตสำนึกของ "ของฉัน" ได้จบสิ้น "ของฉัน" มากมายทุกประเภททำให้ลูกสกปรก แต่เมื่อพ่อเพียงผู้เดียวคือ"ของฉัน" ความสกปรกก็ถูกขจัดออกไปและดวงวิญญาณกลับมามีบริสุทธิ์

คติพจน์: การปลุกฝังและทำให้ผู้อื่นปลุกฝังเพชรพลอยแห่งความรู้ในสติปัญญาคือการเป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์

*** โอม ซานติ ***